

JA N'HI HA PROU!

En altres comunicats, SIMECAT ha denunciat les retallades i la consegüent precària situació de la sanitat pública, especialment l'Atenció Primària (AP) a Catalunya. La Conselleria de Salut ha ignorat tots aquests avisos i ha mantingut una inacció escandalosa. No s'ha redactat cap pla de reforma efectiu ni s'han cobert les vacants de metges i no s'han complert els pactes de la sortida de la vaga (generalització i homogeneïtzació de la carrera professional sense discriminació de cap mena, etc...). La població augmenta, la pandèmia continua i, per tant, les plantilles no només no s'han vist reforçades sinó que han anat minvant. Els metges d'AP assisteixen, en silenci i amb resignació, a un deteriorament progressiu de les seves condicions de treball i de la pròpia assistència sense cap resposta ni llum i no veuen a la sortida del túnel en el que es troben.

El recent rebrot de casos de la pandèmia del COVID19 ha posat en evidència, una cop més, la incompetència de les autoritats sanitàries catalanes, les quals s'han limitat a descriure la situació sense aportar cap solució efectiva. Es constata que l'AP està "tensionada" i el propi conseller Josep Maria Argimon, que és qui ha parlat de tensió, ofereix com a solució que té la intenció de donar un 25% del pressupost a l'AP sense cap increment pressupostari per sanitat (cal recordar que el pressupost actual, prorrogat, és menor que el de l'any 2009). I afegeix que a la tardor s'augmentaran les plantilles en 150 professionals principalment psicòlegs. Mentrestant, els centres estan totalment saturats, la majoria sense visites presencials i amb les llistes d'espera de consulta telefònica superiors al mes de demora.

La desburocratització, de la que tant s'ha parlat, no només no s'ha produït sinó que en les últimes setmanes la cosa ha empitjorat considerablement al haver d'assumir el metge d'AP les baixes laborals superiors a un any les quals fins ara eren competència de l'ICAM.

L'esgotament i el desencís dels professionals és evident y, malgrat tot, l'edifici se sosté per la responsabilitat d'aquests professionals que mantenen el compromís amb els seus pacients. Però si no s'actua amb urgència, aquest edifici pot esquarterar-se en qualsevol moment amb les dramàtiques conseqüències que tot això pot comportar per la nostra societat.

Entre d'altres qüestions fonamentals, cal abordar de forma seriosa l'escandalosa y suposada manca de metges oferint millores de les condicions laborals que facin més atractiva l'especialitat i evitin la fugida de metges a l'estranger (1400 l'any passat). Les retribucions dels metges espanyols són un terç del que cobren els metges de la majoria dels països europeus i les hores treballades com a guardia es paguen a menys valor que les ordinàries. S'ha d'encarar amb urgència la reforma d'alguns CAPs en els que és molt difícil atendre als pacients amb les restriccions actuals. S'han de crear nous CUAPS en zones urbanes molt poblades, per a descongestionar les visites en els centres que permetin donar una atenció correcta als pacients no COVID. I així...

SIMECAT reclama, per enèsima vegada, una reacció immediata de la Conselleria de Salut, la qual ha de posar damunt la taula propostes concretes i viables que permetin un respir a l'AP. Encara hi som a temps. El benestar de pacients i professionals així ho exigeix.